

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2022-1713
Den 18. februar 2022

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 544 (MOF alm. del) stillet 2. februar 2022 af ikkemedlem af udvalget (MFU) Hans Andersen (V).

Spørgsmål nr. 544

”Vil ministeren redegøre for, hvordan det - på et videnskabeligt baseret grundlag - er gået med at fremme biodiversiteten ved udsætning af bisoner bag høje hegn i et område af Almindingen på Bornholm, og hvad det videnskabelige grundlag for at udsætte disse slettedyr i en skov med henblik på forbedring af biodiversiteten er baseret på? Og kan ministeren oplyse, hvad erfaringerne omkring fremme af biodiversitet i forhold til udsætning af store græssere i andre områder som eksempelvis Jægersborg Dyrehave og Mols Bjerge har været?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet til Miljøstyrelsen, som oplyser at:

”Europæisk bison er et oprindeligt dansk dyr, som indvandrede til de helt åbne skove med rigelige græsgange i Danmark efter den sidste istid for ca. 10.000 - 11.000 år siden sammen med en række andre store dyr, bl.a. vildhesten og uroksen. Den europæiske bison er ikke et udpræget slettedyr, men foretrækker lysåbne skove med en blanding af nåletræer og løvtræer. Om sommeren opholder den sig gerne i fugtige løvskovsområder, gerne områder, der med mellemrum bliver oversvømmede, som f.eks. elle- og askemoser.”

Jeg har ligeledes forelagt spørgsmålet til Naturstyrelsen, som oplyser at”:

”En bestand af Europæisk bison har siden 2012 levet i en 200 hektar stor hegning i den statslige del af Almindingen. Der har været foretaget monitoring for at følge dyrenes påvirkning af naturen, og Københavns Universitet har analyseret data for udvalgte bevoksninger af bøg, eg og rødgran. Analyserne viser, at bisonerne har øget artsrigdommen af karplanter og hyppigheden af mosser i bundvegetationen, men også at bisonernes påvirkning varierer mellem skovtyperne. Den største effekt ses i de mere lysåbne skovarealer, mens effekten er minimal til fraværende i områder med fuld kronedækning og minimal lystilgang som f.eks. i tætte bevoksninger af rødgran og bøg. Bisonerne har også bidt og barkskrælet flere træer og buske. Bisonernes aktivitet i bevoksningerne fremmer andelen af mikrohabitater til bl.a. svampe og insekter, og gavner dermed biodiversiteten.

Beslutningen om udsætning af europæisk bison i Almindingen, baserer sig på erfaringer med udsætning af europæisk bison i en række europæiske lande, som et led i IUCNs forvaltningsplan for arten. Forud for introduktionen i Almindingen foretog Naturstyrelsen en del research over flere år,

hvorunder blandt andet avlskoordinator fra IUCN Bison Specialist Group besøgte Bornholm for at vurdere habitatens kvalitet og størrelse.

I Jægersborg Dyrehave har man i over 350 år haft kontinuert græsning med hjorte i et heget område på ca. 1000 ha. Den lange kontinuitet i græsningen og arealets størrelse og variation har givet gode livsbetingelser for en række arter, som andre steder i landet er truede eller forsvundet. Dyrehaven er derfor i dag levested for et meget stort antal arter og har Danmarks største koncentration af rødlistearter på et afgrænset område. Der er særligt tale om arter, som er tilknyttet de lysåbne arealer, gamle skov samt overdrev.

Naturforvaltningen af Naturstyrelsens arealer i Mols Bjerge med bl.a. kvæggræsning har i mere end 40 år haft særlig fokus på dels at øge arealet af den for området karakteristiske overdrevsnatur samt sikre, at såvel overdrevsarealer med lang historik som nyetablerede lysåbne naturarealer udvikler sig gunstigt. Disse målsætninger er også bærende for områdets Natura 2000-planer. Den løbende overvågning af overdrevsnaturen i området viser, at målene opfyldes, og der er ikke mindst de sidste ca. 20 år sket en markant øgning af arealet med lysåben overdrevsnatur. Dermed skabes der bedre rum og rammer for den unikke biodiversitet knyttet til overdrevsnaturen. Græsning i relativt store folde – op til 100 ha – har bl.a. vist, at gode og værdifulde naturarealer er vigtige frøkilder for områder i foldene med knap så god natur, idet dyrene fungerer som frøspredere mellem de forskellige områder i folden. Det er ligeledes Naturstyrelsens erfaring, at der med de store græssende pattedyr følger en række arter af både svampe, insekter og fugle, der enten lever af at nedbryde de store dyrs gødning eller er rovdyr der lever af disse nedbrydere.”

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum